

Η ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΡΙΑ

Δημοσιεύθηκε από kris - 31/05/2010 09:56

30/05/2010

Αυξήσεις τιμών στα ίδια φάρμακα με νέα συσκευασία (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ)

Της Δημητρας Μανιφαβα

Με ανίατη ασθένεια μοιάζει η τιμολόγηση των φαρμάκων στην Ελλάδα, καθώς εδώ και χρόνια οι πολιτικές που εφαρμόζονται αποδεικνύονται ατελέσφορες. Το ότι καμία κυβέρνηση δεν κατάφερε να τιθασεύσει τη φαρμακευτική δαπάνη με ένα σύστημα που την ίδια ώρα δεν θα δημιουργεί αναστάτωση στην αγορά οφείλεται πιθανώς στον ακόλουθο «θανατηφόρο» συνδυασμό: τα φάρμακα βρίσκονται σε καθεστώς διατιμήσης, αλλά οι αρμόδιες υπηρεσίες εδώ και χρόνια δεν λειτουργούν σωστά, επιτρέποντας τελικά στις φαρμακοβιομηχανίες να δρουν μέσα σε «γκρίζες ζώνες».

Μία από τις πλέον διαδεδομένες πρακτικές που ακολουθούσαν εδώ και χρόνια οι εταιρείες, προκειμένου να μην έχουν απώλειες, ήταν να αποσύρουν από την αγορά ένα φάρμακο και να «λανσάρουν» ένα νέο. Μόνο που συχνά το μόνο νέο ήταν η συσκευασία, καθώς η δραστική ουσία παρέμενε η ίδια. Είναι χαρακτηριστικό ότι μόνο το 2009 με έξι δελτία τιμών φαρμάκων εγκρίθηκαν τιμές σε 1.202 νέα σκευάσματα. Ωστόσο, από αυτά μόλις τα 282 είναι πρωτότυπα και από αυτά μόνο τα 39 περιέχουν εντελώς νέες δραστικές ουσίες. Αν και η νομοθεσία παρείχε τη δυνατότητα στις υπηρεσίες του υπουργείου να προχωρούν σε συσχέτιση τιμών που προκύπτουν για τις νέες συσκευασίες με τις τιμές αυτών που κυκλοφορούν, αυτό σπάνια συνέβαινε. Το αποτέλεσμα ήταν να προκύπτουν αυξήσεις τιμών –ουσιαστικά για ίδια φάρμακα– από 26% έως 135%!

Οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις, εκμεταλλευόμενες επίσης την αδυναμία και την ανικανότητα των υπηρεσιών, εφάρμοζαν ένα ακόμη τέχνασμα: Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με το καθεστώς τιμολόγησης που θεσπίστηκε το 2005 για την επαλήθευση της τιμής ενός φαρμάκου λαμβανόταν υπόψη ο μέσος όρος των τριών χαμηλότερων χωρών, εκ των οποίων οι δύο ήταν από την Ε.Ε.-15 συμπεριλαμβανομένης και της Ελβετίας και η τρίτη από τα δέκα τότε νέα κράτη-μέλη (γνωστό ως σύστημα 2+1). Το σύστημα αυτό άλλαξε τον Σεπτέμβριο του 2009 με τη θέσπιση ως βάση υπολογισμού των τιμών των φαρμάκων στην Ελλάδα τον μέσο όρο των τριών φθηνότερων τιμών στις χώρες της Ε.Ε. Οχι όμως και η πρακτική των πολυεθνικών φαρμακευτικών επιχειρήσεων: τιμολογούν ένα νέο φάρμακο αρχικά στην ακριβότερη αγορά και ακολούθως σε μian άλλη ελαφρώς φθηνότερη. Στη συνέχεια, το φάρμακο φθάνει στην Ελλάδα έχοντας τιμή ίση με τον «μέσο όρο» δύο ακριβών χωρών. Τόσο η προηγούμενη νομοθεσία όσο και η υφισταμένη προβλέπει επανεξέταση σε τακτά χρονικά διαστήματα των τιμών στην Ε.Ε. έτσι ώστε να γίνονται οι αναγκαίες αναπροσαρμογές. Ωστόσο, το μέτρο αυτό σπάνια έως τώρα εφαρμόστηκε, καθώς οι υπηρεσίες δεν είχαν στοιχεία και οι εταιρείες φυσικά προσκόμιζαν όποια στοιχεία ήθελαν και... όποτε τις βόλευε.

«Γκρίζες ζώνες»

Η εξαγγελία τον περασμένο Νοέμβριο από την κ. Λούκα Κατσέλη ότι θα δημιουργηθεί Παρατηρητήριο Τιμών Φαρμάκων, μια δηλαδή ολοκληρωμένη βάση δεδομένων που θα περιλαμβάνει τις τιμές των φαρμάκων στην Ελλάδα και σε όλα τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. δημιούργησε αρχικά την προσδοκία ότι το τοπίο θα ξεκαθαρισθεί. Αυτό που συμβαίνει όμως μέχρι σήμερα είναι η δημιουργία νέων «γκρίζων ζωνών», τις οποίες εκμεταλλεύονται οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις για να υπερασπισθούν τα συμφέροντά τους.

Η συλλογή των στοιχείων και η αντιστοίχιση των τιμών ανά τιμή μονάδας και όχι ανά τιμή συσκευασίας οδήγούσε σε μεσοσταθμική μείωση των τιμών των φαρμάκων κατά 31%. Σε κάποιες, δε, περιπτώσεις, η μείωση της τιμής υπερέβαινε το 90%.

Η έντονη αμφισβήτηση τη μεθόδου που εφαρμόστηκε οδήγησε τελικά το υπουργείο να επιβάλει οριζόντια μείωση στις τιμές των φαρμάκων από 3% - 27%, κάτι που επίσης έχει παρενέργειες. Όχι μόνο διότι το υπουργείο έχει δεχθεί πάνω από 1.000 ενστάσεις επί των τιμών, αλλά και διότι η πρόσφατη προσφυγή του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΣΦΕΕ) στο Συμβούλιο της Επικρατείας απειλεί να τινάξει στον αέρα ό

=====